

'RIDA KON GEEN KANT UIT'

Met elke moord kwam de dood van de Marokkaanse **hitman** dichterbij

Het is voluit oorlog in de Marokkaanse onderwereld. Piepjonge criminelen maken elkaar aan de lopende band af. Het laatste slachtoffer is de 21-jarige Rida Bennajem. Hij werkte zich binnen een paar jaar op van straatschoffie uit Amsterdam-West tot de meest gezochte crimineel van Nederland. Dit is zijn verhaal.

DOOR WOUTER LAUMANS EN MARIJN SCHRIJVER

Ik hoorde geruzie en geschreeuw. Toen hoorde ik roepen: 'Kom dan! Kom dan!', daarna iets van acht knallen.' Eerst dacht ze nog aan vuurwerk, vertelt

ze. Als het buurmeisje vervolgens uit het raam kijkt, ziet ze twee mannen met rustige tred weglopen. Een derde jonge man ligt hevig bloedend op de stoep van de Comeniusstraat in de Amsterdamse wijk Slotervaart. Hoewel hulpdiensten hem nog proberen te reanimeren, zal hij even later op die zaterdagavond sterven aan zijn verwondingen.

Als agenten het slachtoffer beter bekijken, herkennen ze hem niet in één oogopslag omdat hij van dichtbij in zijn hoofd is geschoten. Zijn haar is langer dan op de politiefoto's die de recherche verspreidde. Maar het is hem ontegenzeggelijk. Rida Bennajem, de jonge overvaller uit Amsterdam-West.

Op het moment dat deze editie van Nieuwe Revu verschijnt, 27 maart, zou Rida 22 jaar zijn geworden. Nu ligt hij, anderhalve week voor zijn verjaardag, in een plas bloed op straat als één van de meest gezochte gangsters van Nederland.

De 21-jarige heeft tot zijn dood razendsnel carrière gemaakt in de zware misdaad. Daardoor heeft hij de twijfelachtige eer de jongste persoon op de Nationale Opsporingslijst te zijn. De politie is al ruim een jaar koortsachtig naar hem op zoek omdat hij betrokken is geweest bij een gewelddadige overval in Leiden. Daarnaast komt Bennajem veelvuldig voor in andere onderzoeken van de recherche. Onderzoeken naar afrekeningen binnen het Marokkaanse criminele circuit.

'Rida kon geen kant uit,' zegt een anonieme bron, die goed bekend is met het reilen en zeilen in de Marokkaanse onderwereld op de vraag waarom Rida gewoon in Amsterdam is gebleven terwijl hij gezocht werd. In plaats van te vluchten naar Marokko of onder te duiken in een andere stad lijkt hij in de omgeving te zijn gebleven waar hij was opgegroeid. De Amsterdamse wijk Bos en Lommer.

GA MAAR

'Kom maar mee,' zegt een Marokkaanse man. Zo'n veertig uur na de dood van

AANSLAG. BENNAJEM IS VAN DICHTBIJ IN ZIJN HOOFD GESCHOTEN.

DUBBELE MOORD. DE SCHIETPARTIJ IN DE AMSTERDAMSE STAATLIEDENBUURT WAARBIJ BENNAJEM BETROKKEN ZOU ZIJN.

Rida lopen we rond in de buurt waar hij opgroeide. 'Hij woont daar. Ga maar naar binnen. Ja, ga maar. Zijn broertjes en neven kunnen gewoon Nederlands.'

De deur beneden staat open. Een groepje oudere, in het donker gehulde moslima's komt net naar buiten. Klopt het dat Rida Bennajem hier woonde? 'Ja, boven. Ga maar, drie hoog,' zegt een vrouw. Weet u het zeker dat zijn familie nu zit te wachten op journalisten? 'Ja, drie hoog, ga maar, ga maar, drie hoog,' roepen de dames in koor.

Ook boven staat de deur open. Een tiental paar schoenen staat netjes voor de drempel. In de keuken is een mevrouw bezig met een grote pan op het vuur. Er komt nog veel bezoek langs vandaag. Een jonge brunette komt naar de deur. 'Ja, Rida woonde hier,' zegt ze. Dit meisje snapt wél dat het raar is om journalisten uit te nodigen op een wake voor een overleden gangster, en we verontschuldigen ons.

Als we weer buiten staan, komen net twee rechercheurs van het Team Grootchalige Opsporing (TGO) aanrijden. Met een mapje onder de arm

lopen ze naar binnen. Ook zij hebben nog veel vragen.

Het leven van Rida Bennajem begint nog vrij overzichtelijk. Hij groeit op in de Gulden Winckelstraat, om de hoek bij het Bos en Lommerplein in Amsterdam-West. Een grauw straatje met appartementencomplexen van vier hoog en veel schotelantennes aan de balkons. Loopt hij de deur uit, dan ziet hij een stukje verderop al zijn basisschool en net iets verder de moskee. Buiten die straal van 250 meter rond zijn huis heeft hij niet veel te zoeken.

'Het was een druk kind,' herinnert een kleuterjuf van openbare basisschool Multatuli zich. De liquidatie van Rida is 's ochtends uitgebreid besproken in de lerarenkamer. Nog geen tien jaar geleden rende een jonge Rida gewoon op het schoolplein rond. 'Het treft ons heel erg,' zegt ze. 'Niemand voedt zijn kind zo op.' De bloedige dood van Rida is niet alleen onderwerp van gesprek bij de leraren, ook de moeders die hun kinderen naar school brachten, hebben het alleen daarover. Alle verhalen komen voorbij. Hij zou betrokken zijn geweest bij de dubbele moord in de Staatsliedenbuurt eind december, de schietpartij waarbij al een andere jongen uit de buurt werd doodgeschoten.

BLOGGER BEDREIGD

'Ik heb schijt aan de smeris, vriend!'

De tamtam draait op volle toeren: niet alleen in de straten van Amsterdam-West, maar ook op internet wordt druk gespeculeerd over de toedracht achter de moordpartijen van de afgelopen tijd. Dat het verspreiden van dergelijke geruchten levensgevaarlijk kan zijn, merkte een blogger van de website Crimebron, een website die veel aandacht besteed aan de Marokkaanse onderwereld. Nadat hij een bericht had geplaatst over de vermeende betrokkenheid van Anouar 'Popeye' B. bij de schietpartij in de Staatsliedenbuurt werd hij op het matje geroepen in een winkel in Amsterdam-West. Daar eenmaal aangekomen kwam 'Popeye' woedend op hem af. 'Ze waren met zijn tweeën,' herinnert de blogger zich. 'Hij begon te dreigen en zei dat er een prijs op mijn hoofd stond. Daarop zei hij dat hij ook bevriend was met Rida Bennajem: 'Ik kan je hier op straat doodschieten,' riep hij. Ik probeerde hem te kalmeren door te zeggen dat de politie dat zou kunnen zien. Hij pakte een pistool van zijn vriend en laadde hem door. Hij richtte het wapen op me en zei: 'Ik heb schijt aan de smeris, vriend!' Daarna uitten ze nog wat bedreigingen en gingen ze weg.'

PLAATS DELICT. SPORENONDERZOEK IN DE STAATLIEDENBUURT.

Nog iets verderop in de straat, voor de Badr-moskee, staat een groepje dertigers met baarden. 'Nee, wij kennen hem niet. Hij kwam hier nooit,' beweren ze. 'Ja, we zijn hem vast weleens voorbijgelopen op straat, maar zijn gezicht kennen we eigenlijk alleen van *Opsporing verzocht*.' Wel weet één van hen dat het huis van de ouders van Rida dag en nacht werd geobserveerd door de politie. Het is makkelijk om te stellen dat Rida heel andere dingen met zijn leven had

kunnen doen. Een carrière als scooter-crimineel ligt in deze buurt nou eenmaal al snel voor de hand. Maar het is niet alleen de buurt, Rida komt uit een gebroken gezin, heeft problemen met leren en hij kan niet altijd even goed met andere kinderen overweg. Na de basisschool volgt hij in 2005 even speciaal onderwijs. Na korte tijd wordt hij ingeschreven bij het Altra College, een school voor leerlingen die problemen hebben in de omgang met medeleer-

'ZIJN GEZICHT KENNEN WE ALLEEN VAN OPSPORING VERZOCHT'

lingen, leraren, hun ouders of die worstelen met psychiatrische problemen.

HUN EIGEN WEG

Hij sluit zich als puber aan bij de 'Gulden Winckelplantsoengroep', een verzameling jonge overlastgevers, door de gemeente en politie vernoemd naar hun favoriete hangplek. Zo heb je bijvoorbeeld ook een 'Bestevaergroep' en 'Chasségroep' in Amsterdam-West.

Het zijn geen rivaliserende gangs, maar gewoon Marokkaanse jongens uit de buurt die 's avonds niks beters te doen hebben dan energiedrankjes achterover te slaan op straat. De een zit gewoon op school, de ander overvalt avondwinkels met een mes en weer een ander timmert aan de weg met een eigen bedrijfje. Rida is veel op straat. Wanneer hij voetbalt, bloeit de ietwat stille jongen op. Met zijn handen nonchalant in zijn zakken houdt hij de bal eindeloos in de lucht, tot vermaak van de jongere jongens op het plein. School vindt hij maar niks. Even werkt hij nog op de markt op het Bos en Lommerplein, maar hij lijkt steeds meer zijn eigen plan te trekken. Hij gaat met foute jongens om die overvallen plegen of in drugs handelen.

Hij neemt het brede loopje van de bad boys uit de onderwereld over; borst vooruit, kin omhoog. En hij heeft een blik in zijn ogen waaruit duidelijk spreekt: niemand maakt mij wat. Daardoor heeft hij zeker aanzien in zijn wijk. 'Hij was echt een soldaat. Iemand met ballen. Dat wist iedereen,' herinnert een buurtgenoot zich.

Behalve tussen zijn matties op straat is de jonge Rida regelmatig te vinden bij buurtcentrum Connect waar hulpverleners de jongens op het rechte pad proberen te houden door ze te verleiden met activiteiten zoals een film kijken.

Connect is opgericht door Amsterdammer van het Jaar 2006 Saïd Bensellam. Die herinnert zich Rida nog wel, maar wil niet veel over hem kwijt. 'De jongens groeien op en als ze op een gegeven moment 16, 17 jaar zijn, gaan ze hun eigen weg. Wat er nu is gebeurd, is natuurlijk schrikbarend.'

Rida is al het tweede moordslachtoffer in korte tijd dat heel dichtbij komt voor Connect. Saïd el Yazidi, één van de slachtoffers van de schietpartij in de Staatsliedenbuurt op 29 december, kwam er ook vaak. Hij was zelfs goed

bevriend met Rida. Saïd Bensellam: 'Twee jongens uit West zijn op tragische wijze omgekomen. Ja, dat hakt er gewoon in. Op een gegeven moment worden Rida en Saïd mannetjes, dan raak je ze kwijt, weet je. Je komt niet zomaar aan je einde, begrijp je.'

EEN STEKER

Al jong komt Rida Bennajem in aanraking met de politie. Op de vraag hoe ze over een mugshot – een politiefoto – beschikken van een jongen die nog gezocht wordt, antwoordt een woordvoerder: 'Hij was al vaker aangehouden.' Wat zijn eerste vergrijpen zijn geweest, is niet duidelijk. Rida is een 'steker' weten ze in Bos en Lommer. Hij is klein (1,69 meter) en iel. Met zijn vuisten alleen redt hij het niet, daarom is hij als puber op zijn mes aangewezen. Hij heeft op jonge leeftijd al veel mensen neergestoken, horen we. Het duurt vervolgens niet lang voor hij zijn eerste pistool regelt. Eén van de eerste kogels die Rida afvuurt, is meteen landelijk nieuws. Dat doet hij op 6 juni 2011 in zijn eigen straat, op nog geen 50 meter afstand van zijn voordeur.

Rida krijgt op straat ruzie met een jongen uit zijn buurt. Rida loopt naar huis, gaat naar boven en komt vervolgens naar beneden met een pistool in zijn hand. 'Niet hier, niet op straat!' wordt er nog geroepen. Maar Rida is boos en lost meteen een schot. De kogel doorboort het onderbeen van zijn slachtoffer. 'De dader zou een bekende zijn uit de buurt. Hij ging er te voet vandoor en is nog voortvluchtig,' is het laatste wat in de media bericht wordt.

Amper een half jaar later staat Rida in Leiden bij juwelier Has Gold voor de deur. Deze overval is niet zijn eerste, maar zal alles voor hem veranderen. Het is rond het middaguur, 11 januari 2012. Met twee handlangers komt hij binnen. Het is Rida's taak om de juwelier met een pistool onder schot te houden. De anderen vullen hun tassen met sieraden en binnen een minuut rennen ze weg. Dan gaat het mis. De juwelier zet de achtervolging in. Het drietal sprint naar de vluchtscooter, maar die wil niet starten. Als de juwelier te dichtbij komt, schieten ze op hem. Ook de politie is er inmiddels. Rida schiet ook op de agenten. Alle kogels missen hun doel. Het drietal vlucht dan maar te voet, in verschillende

OVERVAL JUIWELIER. BENNAJEM (MET PISTOOL) BIJ DE OVERVAL IN LEIDEN.

RIDA SCHIET OP DE AGENTEN. ALLE KOGELS MISSEN HUN DOEL

EERSTE SCHIETPARTIJ. BEGIN JUNI 2011 SCHIET RIDA OP NOG GEEN 50 METER VAN ZIJN VOORDEUR EEN JONGEN IN ZIJN ONDERBEEN.

richtingen. Jongens in Amsterdam-West vertellen

elkaar nog altijd het verhaal hoe Rida de agenten weet af te schudden door patat te bestellen bij McDonald's en daar rustig een tijdje te blijven zitten.

De overval is een grote mislukking. Zijn handlangers Hacı Y. en Issam E. zijn al snel gepakt en worden tot celstraffen van twaalf en acht jaar veroordeeld. De buit wordt grotendeels teruggevonden door de politie die op basis van telefoongegevens weet dat Bennajem bij de overval betrokken is geweest. En dus komt het hoofd van Rida in beeld bij Opsporing verzocht. 'Gewelddadig en onberekenbaar,' noemt de politie hem. Ze loven bovendien een beloning van 5000 euro uit voor de eerste die Rida verlinkt. Hij komt ook nog eens op de Nationale Opsporingslijst terecht.

HUURMOORDENAAR

In april is Rida nog altijd uit handen van de politie, maar het geld raakt op. De volgende verhalen komen van de straten van Bos en Lommer, waar feiten en

geruchten via de Marokkaanse tamtam als een soort Wikipedia-pagina aangevuld, verbeterd en herzien worden. Wat hierna volgt is het verhaal zoals het in grote lijnen verteld wordt op straat. De Marokkaanse hitman Redouan Boutaka moet dood. Er staat een prijs op zijn hoofd. Rida wordt vanuit de zware, georganiseerde criminaliteit benaderd, gerekruteerd eigenlijk, voor de moord. 'Je kunt toch geen kant op.'

Rida laat zich overtuigen en op zondagavond 22 april wandelt hij rustig een shisha lounge (een waterpijpcafé) in de Van Woustraat binnen. Hij loopt naar beneden, waar Boutaka met zijn vrienden zit, loopt naar het slachtoffer en pompt, terwijl tientallen getuigen toekijken, van dichtbij meerdere kogels in zijn slachtoffer.

Rida is voetsoldaat geworden voor de grote jongens, dat is het verhaal. De politie heeft de schutter van het café nooit gevonden en zegt niet of zij Rida verdenken. Het signalement dat de politie van de dader verspreidt, komt wel overeen met dat van Rida: Marokkaans, opvallend klein (1 meter 60 tot 70) en tener. Ook zet de politie Rida kort na de liquidatie in de shisha lounge op de opsporingslijst van Interpol.

Rida is een huurmoordenaar, een killer en 'most wanted'. Voor zijn volgende opdracht moet hij naar Antwerpen. Rida krijgt een rol in het conflict over 200 kilo cocaïne tussen de Amsterdamse topcrimineel Gwenette M. en 'Ben', het doelwit van de schietpartij in de Staatsliedenbuurt. Rida strijkt naar verluidt zo'n 30.000 euro van 'Ben' op om Najib Bouhbouh, één van de jongens van Gwenette, om te leggen. En zo gebeurt het. Op 18 oktober, op klaarlichte dag, krijgt Bouhbouh in Antwerpen voor het Crowne Plaza-hotel twee kogels in zijn hoofd en nog twee in zijn borst. Op 29 december is 'Ben' zelf het doelwit bij de afrekening in de Amsterdamse Staatsliedenbuurt. 'Ben' weet zelf te ontkomen, maar de neefjes Youssef Lkhorf en Saïd el Yazidi komen om het leven. Niet alleen de moeders op het schoolplein van Rida's basisschool speculeren over zijn betrokkenheid, je hoort zijn naam overal. Er doen twee tegenstrijdige verhalen de ronde in Bos en Lommer. Het eerste, al wat oudere verhaal gaat zo. Rida is degene die 29 december de zwarte Range Rover met 'Ben', Saïd, Youssef en een vierde, blonde inzittende naar de plek van de liquidatie lokt. Het vieraal weet niet dat het daar opgewacht

wordt door voetsoldaten met AK-47's in de aanslag. Rida neemt 'Ben' mee een steegje in, ze praten wat en wanneer het doelwit weer de Range Rover instapt, gaat Rida ervandoor. Een ogenblik later barst een kogelregen los. Rida is overgelopen en lokt niet alleen 'Ben' in de val, maar ondertekent daarmee het doodvonnis van zijn goede vriend Saïd. Op straat wordt geopperd dat Rida te lang moest wachten op zijn beloning voor de Antwerpse liquidatie. Deze versie gaat er bij veel jongens in West echter niet in. Saïd en Rida waren namelijk écht goed bevriend, dus dat zou Rida volgens hen nooit hebben kunnen doen. Ze bestrijden het verhaal zoals het nu op crimeblogs te lezen is. Rida was er wel bij in de Staatsliedenbuurt, zeggen zij, maar hij zat juist samen met zijn goede vriend in de Range Rover. De tot nu toe mysterieuze, vierde inzittende zou Rida zijn. Om onherkenbaar over straat te gaan had hij een blonde pruik op, dan wel zijn haar geverfd. Net als 'Ben' weet de blonde man te ontsnappen. Wanneer 'Ben' vluchtend het water in springt en er even later 'verdwaasd' weer uitkomt, helpt Rida hem zelfs te ontkomen.

DAGEN GETELD

Hoe dan ook, na het geweld in de Staatsliedenbuurt lijken Rida's dagen geteld. In Bos en Lommer verwachten ze nog meer moorden, en het zou niemand verbazen als Rida een van de volgenden is. De opdracht om Rida te liquideren, kan uit meer dan één hoek komen. Rida had nog weinig vertrouwelingen over, hij werd internationaal gezocht door de politie en ook in de onderwereld was hij niet meer veilig. Dat is iets wat ouwe rotten kan overkomen, maar nu een nieuwe generatie is opgestaan in de georganiseerde misdaad, dus ook een Marokkaanse jongen van 21.

Zijn familie gaat er ondertussen onder gebukt. Iemand die het gezin kent: 'Zijn moeder droomde ervan dat hij achter de tralies werd gezet, dan wist ze tenminste dat hij in leven was.' Want ook dat verhaal hoor je op straat: had hij zich na Leiden nou maar aangegeven. Dan zou hij als dertiger weer vrij zijn gekomen en had hij nog iets van zijn leven kunnen maken in plaats van, 21 jaar oud, te eindigen op een begraafplaats in het noorden van Marokko. **BT**

STRIJD IN DE MAROKKAANSE ONDERWERELD

'Iedereen wantrouwt elkaar'

Van verschillende kanten is tegenover Nieuwe Revu gezegd dat het al geruime tijd compleet 'ruina' is in de Marokkaanse onderwereld – een puinhoop. Ruzies over misgelopen drugstransporten en rippartijen eindigen niet zelden in wapengekletter. 'Iedereen wantrouwt elkaar. Je beste vriend kan je naar een plek lokken waar je wordt doodgeschoten,' aldus een ingewijde. Daarmee illustreert deze bron de extreem gewelddadige manier waarop conflicten worden beslecht. Een aantal zaken op een rijtje.

■ In december 2012 komen bij een schietpartij met kalasjnikovs in de Amsterdamse Staatsliedenbuurt de twee jonge Marokkanen **Saïd el Yazidi** en **Youssef Lkhorf** om het leven. Politieagenten worden vanuit een auto onder vuur genomen. Een aantal personen wordt aangehouden. Vorige week arresteert de politie leden van de beruchte familie B.. Daarbij worden 900.000 euro, een wapen en drugs in beslag genomen. Een van arrestanten wordt verdacht van betrokkenheid bij de aanslagen.

■ Eind oktober 2012 wordt **Najib Bouhbouh** doodgeschoten in Antwerpen. Hij geldt als rechterhand van topcrimineel Gwennette M. en is een bekende van Redouan Boutaka. Deze moord zou het gevolg geweest zijn van een ruzie over een in beslag genomen partij van 200 kilo cocaïne.

■ Op 22 april 2012 wordt **Redouan Boutaka** (32) in een Amsterdamse café geliquideerd. Boutaka, die in 2008 nog met **Ali B** en Najib Amhali in een videoclip heeft gezeten, heeft een imposante criminele staat van dienst. Hij begint als bankrover, maar wordt ook genoemd in verband met afrekeningen.

■ Met Kerst 2010 wordt de Amsterdamse Marokkaan Mehdi (28) in Castricum in zijn auto beschoten. Het voertuig wordt in brand gestoken, Mehdi overleeft de aanslag. Tijdens de rechtszaak blijkt het motief van de schietpartij een ruzie over een cocaïne-transport te zijn. Hoofdverdachte Rachid A. krijgt vijftien jaar cel. Zijn medeverdachten moeten twaalf en tien jaar de gevangenis in.

■ In de herfst van 2009 wordt Abel el Faddil (25) doodgeschoten in de Dirk van den Broek in Amsterdam-West. Vrienden en bekenden noemen hem 'Albino'. Volgens de recherche heeft deze moord te maken met de diefstal van een partij cocaïne.

